

det ikke vilde. Jeg har paataget mig overfor Kongen at gøre Forsøg paa at danne et Ministerium. Jeg havde faaet at vide, at de to Grupper, der tilsammen ere de 22, vilde støtte mig, og derefter har jeg henvendt mig til Repræsentanter for „de 27“ for at faa at vide, om de ogsaa vilde støtte mig. Da jeg havde faaet bekræftende Svar, ansaa jeg det for tilstrækkeligt til at danne et Ministerium. Jeg har ikke, hverken direkte eller indirekte, henvendt mig til Højre. Hvis andre have gjort det, er det sket uden min Opfordring og uden mit Vidende.

Men det har ikke været Højre ubekendt, at jeg ikke forlangte deres Støtte. Thi da der var et Møde her, hvor der mellem Venstregrupperne blev forhandlet med mig om Dannelsen af Ministeriet, kom et Medlem af Højre, som ikke var det ærede Medlem, der nu talte (Halsted), men et andet militært Medlem af Højre — man har jo ikke Lov at nævne Navne (N. P. Jensen [Københavns 3die Valgkreds]: Som ikke var mig!) nej, det vilde jeg ikke have regnet for nogen Ting — ind og meddelte, at Højre vilde støtte et Ministerium, der blev dannet paa Grundlag af Forligspunkterne, altsaa Københavns Befæstnings Nedlæggelse og Indskrænkning af Udgifterne i det bestemte Antal Aar, hvis jeg vilde danne det. Dertil svarede jeg, at jeg ikke havde bedt om Højres Meddelelse i denne Sag, ikke blot ikke bedt om de Herrer's Støtte, men ikke en Gang bedt om at faa noget at vide af dem i denne Sag. Jeg kunde mærke, det kom det ærede Medlem af Højre ubehageligt og overraskende, og jeg søgte derfor, i øvrigt med Venlighed, at vise, at det ikke var min Hensigt at fornærme ham eller fornærme Partiet, men at jeg hverken havde ønsket, ventet eller bedt om deres Støtte til dette Program. Nu siger det ærede Medlem, at saa har jeg handlet meget letsindigt, men det synes jeg ikke, jeg har. Jeg regnede ud, at de Herrer kom nok og støttede Ministeriet, og det, synes jeg, er slaaet ganske godt til.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Halsted: Naar den højtærede Konseilspræsident sagde, at han ikke havde bedt om nogen Støtte fra vor Side — da han havde truffet Aftale med Venstregrupperne, gik han til Kongen —, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at den højtærede Konseils-

præsident netop ventede med at gaa til Kongen, indtil han fra Højre havde faaet Tilsagn om, at han havde det fulde parlamentariske Grundlag. Det er Forholdet, det kan den højtærede Konseilspræsident ikke komme bort fra. (*Konseilspræsidenten:* Det er slet ikke Tilfældet!) Jeg henstiller ganske til Tingets ærede Medlemmer, som ere voksede noget fra den højtærede Konseilspræsident, hvem de paa dette Punkt ville tro: den højtærede Konseilspræsident eller mig. Den ærede Konseilspræsident vil da erfare, at det bliver ikke ham. „Et andet militært Medlem“, sagde den højtærede Konseilspræsident, men jeg vil henlede den højtærede Konseilspræsidents Opmærksomhed paa, at jeg er ikke optraadt som militært Medlem, og at jeg ikke en Gang var Medlem af Udvalget, saa jeg ved ikke, hvorledes han kommer til dette Begreb. Morsomheden er ikke stor, den vilde vist have været bedre i den højtærede Konseilspræsidents yngre Dage.

Naar den højtærede Konseilspræsident sluttelig sagde, at han ikke har bedt om nogen Støtte, maa jeg gøre opmærksom paa, at ingen i dette Land har opfattet den Henvendelse, som skete til Gruppen, anderledes end som en Anmodning om Støtte, og det var, som sagt, først efter at han fik denne, at han henvendte sig til Kongen for at faa det endelige Mandat. Jeg kalder hele min Gruppe til Vidne paa, at hvad jeg har fremsat her, er rigtigt.

Konseilspræsidenten (Holstein-Ledreborg): Jeg har ikke ventet paa de Herrer's Meddelelse for at faa nogen endelig Opfordring fra Kongen til at danne et Ministerium. Jeg sagde det ærede Medlem, at jeg fik allerede Opfordringen fra Kongen til at danne et Ministerium, inden jeg havde talt med Repræsentanter for „de 27“, og da jeg havde gjort det, erklærede jeg mig villig til at fortsætte. Jeg har ikke et eneste Øjeblik tænkt paa at henvende mig til de Herrer, men de Herrer have været saa elskværdige at henvende sig til mig og forsikre mig om, at de paa det Grundlag, nemlig Nedlæggelse af Københavns Befæstning i 1922 og Indskrænkning af Udgifterne o. s. v., vare villige til at støtte et Ministerium, naar jeg dannede det, og det har jeg selvfølgelig ikke taget dem ilde op. Men bedt om det har jeg ikke, og det kan ikke nytte noget at disputere om den Ting, for jeg har udtrykkelig sagt det til — hvorledes skal jeg betegne det ærede Medlem, jeg